

ת"פ 33110/03/13 - מדינת ישראל נגד אנסטסיה גולדגורן

בית משפט השלום בנתניה

11 ינואר 2018

ת"פ 33110-03-13 מדינת ישראל נגד גולדגורן ת"פ 41633-11-12

ת"פ 38240-08-14

ת"פ 23701-12-13

ת"פ 46571-06-14

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמת
אנסטסיה גולדגורן

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה בוריס אורילוב

הנאשמת וב"כ עו"ד רויטל קוצר מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, בביצוע שורה של עבירות על פני מספר אירועים כפי שיפורט להלן בהתאם לסדר התרחשות הדברים.

האירוע הראשון התרחש בחודש נובמבר 2012, כאשר הנאשמת בהיותה אסירה ברישיון הפרה את תנאי שחרורה בכך ששהתה מחוץ לכתובת מעצר הבית הלילי בו חוייבה. בעקבות זאת הנאשמת לא חזרה לרצות את יתרת המאסר בפועל. בגין זאת הורשעה בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

עמוד 1

האירוע השני התרחש כשבועיים לאחר מכן. הנאשמת הגיעה לתחנת רכבת, כאשר בבדיקות התגלה שהיא מחזיקה ברשותה סכין מתקבעת עם אורך להב של 8 ס"מ. בגין כך הורשעה בעבירה של אחזקת סכין.

האירוע השלישי התרחש בחודש ספטמבר 2013, כאשר הנאשמת בהיותה תחת השפעת אלכוהול תלשה מגב לכל אחד משני כלי רכב וזרקה אבנים על אחד מכלי הרכב ובנוסף זרקה את אחד המגבים על רוכב קטנוע. כל זאת בשעת לילה מאוחרת. בגין כך הורשעה בעבירות של תקיפה סתם, פירוק חלקים מרכב וחבלה במזיד ברכב.

האירוע הרביעי התרחש בהמשך לאירוע השלישי. הנאשמת בהיותה עצורה בתחנת משטרה, עברה בדיקה טרם הבאתה לביהמ"ש או אז הסתבר שהיא מחזיקה סכין בחזייתה. בגין אירוע זה הורשעה בעבירה של אחזקת סכין.

האירוע החמישי והחמור מכולם התרחש בחודש דצמבר 2013. גם כאן דובר בשעת לילה מאוחרת כאשר הנאשמת נתונה להשפעת אלכוהול. באותה עת, בצוותא עם שתי קטינות, הנאשמת תקפה אחרת לאחר שסברה עם חברותיה שזו צוחקת עליהן. התקיפה החלה בכך שהנאשמת בעטה בפניה של המתלוננת וגרמה לנפילתה. מיד לאחר מכן הנאשמת וחברותיה במשך מספר דקות בעטו במתלוננת וכאשר זו דיממה מאפה, מכר שלה ניסה לסייע לה. בתגובה, הנאשמת וחברותיה דחפו אותו. בהמשך, חברותיה גנבו מהמתלוננת טלפון סלולארי. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת סטייה במחיצת האף, נפיחות והמטומה בשפה העליונה. בשלב מסוים הגיעו שוטרות למקום, הכניסו את הנאשמת לניידת, אך זו ניסתה לפתוח את הדלת של הניידת, קיללה את השוטרות ובהמשך בתחנה התפרעה תוך שהיא צועקת וצועטת בדלת חדר החקירות. בגין אירוע זה הורשעה הנאשמת בעבירות של חבלה חמורה בצוותא והפרעה לשוטרים.

כאמור, אותו אירוע חמישי הוא החמור ביותר והנאשמת עירבה עצמה במעשה אלימות חמור שנמשך מספר דקות תוך שהיא וחברותיה פוגעות פעם אחר פעם במתלוננת חסר הישע וגורמות לה חבלות משמעותיות. המעשים אף לא חדלו למרות התערבות המכר שאף הוא הותקף, אם כי באופן מינורי יחסית. הנאשמת אף המשיכה בהתנהגותה הפרועה גם לאחר שהמשטרה הגיעה למקום.

בנסיבות אלה ותוך שאני נותן את הדעת בעיקר על משך התקיפה, אופן ביצועה, עצם ביצועה בצוותא והחבלות שנגרמו, סבורני שבגין אירוע זה יש מקום לקבוע מתחם של מאסר בפועל אם כי באופן נמוך מזה שהציעה התביעה, דהיינו 6-18 חודשי מאסר בפועל ולצד זאת מאסר על תנאי עם אפשרות לשלב רכיבים כספיים.

באשר לשני האירועים של אחזקת הסכין, הרי שבדרך כלל הפסיקה מאפשרת במקרים מתאימים גם מאסר מותנה בגין עבירות אלה. יחד עם זאת, באשר לאירוע הרביעי שתואר, הרי שקיימות נסיבות לחומרא כך שהדבר היה בתחנת משטרה לפני הגעה לבית משפט וכאשר הסכין מוסתרת במקום מוצנע אשר החיפוש בו מטבע הדברים הינו רגיש ומן הסתם הנאשמת ניצלה זאת. בגין אירוע זה סבורני כי יש לקבוע מתחם מאסר בפועל של בין 3-15 חודשים ולצד זאת מאסר מותנה עם אפשרות לשלב רכיבים כספיים. ביחס לאירוע השני שתואר שם מדובר באחזקת סכין שלא בנסיבות מחמירות ניתן להסתפק במתחם שתחילתו מאסר על תנאי וסופו 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי ולצד זאת אפשרות לשלב רכיבים כספיים.

באשר לאירוע הראשון הרי שמדובר בהפרת הוראה חוקית וברף חומרה גבוה שכן מדובר בהפרת החלטת וועדת שחרורים על תנאי שחרור מוקדם. יחד עם זאת כאשר הדבר לא לווה בכל עבירות ונראה שהיה חריג לתקופה ארוכה של השחרור המוקדם, מה עוד שלא הביא להפקעת השחרור המוקדם, מה שמלמד גם כן על נסיבות קלות יחסית, סבורני כי ניתן לקבוע מתחם שתחילתו מאסר על תנאי והרף העליון יהיה 9 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי עם אפשרות לשלב רכיבים כספיים.

באשר לאירוע השלישי כפי שתואר לעיל, על אף שמדובר באירוע שכלל גם נזק לרכוש, סבורני שיש לראותו כאירוע אלימות פרועה תחת השפעת אלכוהול. יש לזכור שהתקיפה היתה קלה יחסית אם כי מצד שני לגבי מי שבאותה עת נהג בקטנוע והיה עלול עקב כך לאבד שליטה. אשר על כן סבורני כי לאירוע זה יש לקבוע מתחם שתחילתו במאסר מותנה וסופו ב-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר מותנה ואפשרות לשלב רכיבים כספיים.

בתוך המתחם יש לזקוף לזכות הנאשמת תחילה את הודאתה המהווה נטילת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי.

בנוסף יש להביא בחשבון את העובדה שבכל המקרים גילה של הנאשמת היה בתוך קטגוריית הבגירים הצעירים, קטגוריה שהוכרה כמאפשרת הקלה מסויימת בענישה ביחס לבגירים מובהקים יותר.

לחובת הנאשמת למרות גילה הצעיר לעיל בעת האירועים, עבר פלילי אשר כלל שתי הרשעות ובנוסף אי הרשעה מבית משפט לנוער, הכל בעבירות רכוש, כאשר באחת מהן אף נידונה ל-16 חודשי מאסר בפועל (לרבות השחרור המוקדם שצויין) וכן באותו מקרה אף למאסרים מותנים שאחד מהם בן 6 חודשים הינו בר הפעלה בגין עבירות שביצעה באירוע השלישי שצויין. בנוסף הנאשמת אף חתמה על התחייבות להימנע מעבירה בסך של ₪ 5,000 שהינה רלוונטית לאותו אירוע שלישי.

אומנם מאז המעשים חלף זמן רב, כאשר בהחלט ניכרת מאז התמתנות של ממש בהסתבכויותיה של הנאשמת עם החוק, אולם לא ניתן לומר שזנחה את הדרך העבריינית שכן הורשעה מאז בגין עבירה של שיבוש מהליכי משפט בחודש ינואר 2016 ונדונה לאחרונה לעבודות שירות אותן היא מבצעת בימים אלה.

בעקבות ההליכים בגין האירוע החמור שצויין כאירוע החמישי, הנאשמת שוחררה לאחר כחודשיים במאסר לקהילה סגורה ובהמשך לאחר 9 חודשים עברה ל-6 חודשים נוספים להוסטל עם יציאה לעבודה. בכך החל תהליך ארוך מאוד של פיקוח שירות המבחן שהתבטא בניסיונות לא מעטים לשקם את הנאשמת.

מצד אחד ניתן לומר שכל שהדברים אמורים בבעיית התמכרויות, נראה שסך הכל תהליך זה הטיב עם הנאשמת שכן למעט כישלון אחד שיש לה הסבר מסויים לגביו כמפורט בתסקיר האחרון, הרי שהנאשמת נמצאה נקייה משימוש בסמים. בנוסף על פניו נראה מהתסקירים שלא קיימת עוד בעייה של התמכרות לצריכת אלכוהול אך עם זאת, כעולה מהתסקיר האחרון, באחת הפגישות לצורך בחינת מסגרת טיפולית לנאשמת, וזאת בתקופה האחרונה, היא הגיעה למפגש כאשר נודף ממנה ריח של אלכוהול.

גם אם אקבל כהנחת מוצא שמשמעות האמור לעיל הינה שהנאשמת שמה מאחוריה בעיות של התמכרות לאלכוהול וסמים, הרי שעדיין קיים אלמנט נוסף בעייתי בחייה ששרות המבחן אף בתסקיר האחרון מדגיש אותו ואף הסניגורית, אם כי באופן מעט שונה מתייחס אליו בטיעוניה. מדובר במי שמנהל אורח חיים השרדותי שאין לה כל מסגרת תומכת ואין לה כל מקום מגורים משלה והעיקר מנהלת קשרים זוגיים בעייתיים לרבות עם גורמים שוליים.

שירות המבחן מזהה את הסיכון שבאורח חיים זה של הנאשמת, כאשר מדובר בסיכון לא רק לעצמה אלא גם אפשרות לגלישה לעבירות נוספות. הדברים אינם בבחינת פוטנציאל בלבד אלא שכפי שצינה הסניגורית, רקע שכזה הוא שהוביל אותה לאותה הסתבכות מאוחרת מחודש ינואר 2016.

למרות זאת ועל אף ששירות המבחן עשה הכל בכדי להציע מסגרות טיפוליות לנאשמת, הרי שהנאשמת איננה מוכנה למסגרת טיפולית אשר תיתן מענה לאותה בעייה בדגש על מקום מגורים קבוע וניתוק הקשרים השוליים. יוצא איפוא, שהנאשמת גם אם תטופל באופן שאליו מסכימה על פי הצעות שירות המבחן, עדיין תהיה במצב שבו לא רק שהאפיק הבעייתי שתואר אינו מוטב אלא באופן שקיים לה סיכון להמשך עבירות.

במצב דברים זה לא ניתן לראות את הנאשמת כמי שהתקיימו בה שיקולי שיקום אשר מאפשרים סטייה לקולא ממתחם ענישה כזה או אחר אלא להפך, שיש בה סיכון מסוים להמשך התנהגות עבריינית. בד בבד לאור אותה התמתנות בהסתבכויות עם החוק כמו גם אותם הליכי גמילה, לא נראה שמדובר בסיכון גבוה.

כל האמור לעיל מביא לכך שיש מקום באופן יחסי להטיב עם עונשה של הנאשמת, אך זו במסגרת המתחמים שצוינו וכך התוצאה תהא שלא ניתן לקבל את הצד הנוקב מאוד ששירות המבחן מציע בדמות אי הטלת מאסר בפועל כלל. למעלה מן הנדרש אציין שגם אם היה מקום לסטות מהמתחם משיקולי שיקום, הרי שבנסיבות האחרות שתוארו היה מקום לעשות כן על דרך מאסר בפועל שיאפשר עבודות שירות ולא על ידי אי הטלת מאסר בפועל כלל.

כאשר התרשמותי כאמור הינה שגזר דין צריך לכלול רכיב עיקרי של מאסר בפועל, הרי שיש מקום להפעיל את המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשמת. יחד עם זאת יש להביא בחשבון שמבין שלל מעשיה עליהם היא נותנת את הדין היום, הרי שהעבירה שמפעילה את המאסר המותנה הינה העבירה הקלה יחסית לאחרות של פירוק חלקים מרכב, משמע אותם שני מגבים וכל זאת באירוע שמאופיין כאמור כאירוע אלימות יותר מאירוע רכוש. לפיכך סבורני כי ניתן ללכת לקראת הנאשמת באופן שהמאסר המותנה יופעל בחופף למאסר שיגזר בתיק זה.

לצד מאסר בפועל יש מקום להטיל על הנאשמת מאסר מותנה וזאת תוך שימת לב לכל העבירות וסוגיהן ובהפרדה מתאימה בין מספר מאסרים מותנים.

באשר לרכיבים הכספיים, הרי כאשר מדובר באישה דלת יכולות כפי שתיארה הסניגורית וכפי שעלה מהתסקירים, הרי שעל פניו אין מקום להטלת קנס. יחד עם זאת, כאשר אותה עבירת רכוש שמפעילה את המאסר המותנה מחייבת אף הפעלת התחייבות, כאשר לבית המשפט אין כל שיקול דעת בעניין לפי לשון חוק העונשין, אין מנוס אלא להטיל על

הנאשמת קנס בגובה ההתחייבות. מדובר בקנס גבוה ללא ספק יחסית ליכולותיה ועל כן אפרוס אותו פריסה רחבה לתשלומים.

הנאשמת גרמה לנזקים לרכוש ולגוף ולכן על פניו היה מקום גם לחייבה בפיצויים. יחד עם זאת, באשר לנזקים שגרמה לכלי הרכב, הרי שלא ברור אם נזקים אלה כוסו ביטוחית ועל כן לא אקבע פיצויים בעניין. באשר לנזקים לגוף שגרמה לאותה מתלוננת באירוע החמישי, הרי שעל פניו אלה מצדיקים פיצוי אך לא ניתן לאמוד את גובהו, כאשר ישנה אפשרות שבעקבות האירוע מדובר בנזקים שהמשיכו לאורך זמן הן בהיבט הפיזי והן בהיבט הכלכלי. לפיכך, סברתי כי באופן חריג הליך פלילי זה אינו המסגרת לקביעת פיצויים אלה. ככל שיש צורך, יוגש הליך אזרחי מתאים ויובאו כל הנתונים הרלוונטיים.

בשים לב לכל האמור אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בתיק זה של 9 חודשים, כאשר אני מפעיל בחופף לכך 6 חודשי מאסר מותנה מ-ת"פ 28570-09-11. סך הכל תרצה הנאשמת 9 חודשי מאסר בפועל וזאת בקיזוז ימי מעצר קודמים בתאריכים 21.11.2012 עד 26.11.2012, 05.12.2012, 22.03.2013 עד 24.03.2013, 07.12.2013 עד 27.02.2014.

ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של אחזקת סכין.

ד. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירה שעניינה חבלה במזיד ברכב או היזק לרכוש במזיד או פירוק חלקים מרכב או התנהגות פרועה במקום ציבורי או הפרעה לשוטר או התנגדות למעצר או הפרת הוראה חוקית מכל סוג שהוא.

ה. קנס בסך 5,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם, כאשר הקנס מהווה הפעלת התחייבות בסכום זה מ-ת"פ 28570-09-11. הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.10.2018 ובכל 15 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ח, 11/01/2018 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הריני מורה על עיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל בלבד, וזאת עד ליום 24.2.18.

ככל שלא יוגש ערעור, במסגרתו תוארך תקופת עיכוב הביצוע, הנאשמת תתייצב ביום 25.2.18 עד השעה 10.00 בכלא נווה תרצה. בד בבד שב"ס יפעל כבר לפני כן לביצוע מיון מוקדם לנאשמת. ניתן ליצור קשר עם הנאשמת באמצעות באתר כוחה בטלפון 052-3955300.

ניתן בזאת גם במסגרת תיק זה צו עיכוב יציאה מהארץ לנאשמת. אין צורך בהפקדת דרכון שכן זה לא ברשותה.

הפרוטוקול יתויק בכל התיקים.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ח, 11/01/2018 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלד על ידי סופיה עטיה